

Vlada omilila bančne odredbe - Hitler dela za monarhijo

BANČNI ZAVODI PRIČELI POSLOVATI V OMEJENEM OBSEGU. — ZAKLADNIŠKI TAJNIK IZDAL ŠTIRI GLAVNE ODREDBE. — POHVALA AMERIŠKEMU LJUDSTVU ZA NJEGA VZORNO OBNAŠANJE.

Washington, D. C. — Prva zmeda in panika glede bančne položaja je minula in tako je vlada Zed. držav v torek izdala nove odredbe, po katerih se je mogel ponovno začeti denarni promet v omejenem obsegu. Štiri odredbe so izšle v torek iz urada zakladniškega tajnika.

Po prvi odredbi je bilo izdano dovoljenje bankam, da začno s svojim poslovanjem v toliki meri, kakor dovoljuje situacija in kolikor je neobhodno potrebno, da se morejo sosesčne preskrbeti z življenjskimi potrebščinami; za pomožne akcije, za izplačila mezd in plač ter za potrebne tekoče stroške. Pri vsem tem pa morajo banke skrbno paziti, da ne izdajo denarja tako, da bi se ga utegnulo skrivati. Dalje banke tudi ne smejo izdajati zlata ali zlatih certifikatov in vsak posamezni bančni zavod bo odgovoren za vsak tak prestop.

Druga odredba določa, da smejo banke izročiti svojim klientom vrednostne papirje, ki so jim jih izročili v varstvo. Po tretji odredbi se dovoljuje, da se vzamejo v račun čeki, ki so bili izdani pred 4. marcem, vendar se ne sme za nje izdajati gotovine. Četrta odredba pa obravnava denarni promet z bankami in inozemstvu.

Poleg teh odredb je zakladniški tajnik izdal še druge, med njimi tudi eno glede izdajanja plačilnega sredstva. — Zveze bank (clearing house) so upravičene izdati svoje lastne certifikate kot plačilno sredstvo v mejah svojega premoženja. — Vendar pa se teh certifikatov ne sme izdati pred petkom, 10. marca; le zakladniško tajništvo sme dovoliti izjemo v tej zadevi.

H koncu je zakladniški tajnik izrazil pohvalo nad hladnokrvnim in discipliniranim obnašanjem ameriškega ljudstva v teh kritičnih dneh. "Nobena druga država bi ne sprejela položaja tako mirno," je dejal; "obnašanje našega ljudstva je bilo čudovito, kar je v veliko pobudo nam vsem, ki delamo na tem, da rešimo položaj."

VPRAŠANJE, KDO BO BODOČI ŽUPAN

Chicago, Ill. — Tukajšnji mestni svet si še ni na jasnem, kaj bo z izpraznjenim mestom, ki ga je zapustil umrlj župan Cermak. Kdo naj opravi župansko službo do prihodnjih izrednih volitev? Ena rešitev, ki pride v poštev, bi bila ta, da bi mestni svet izbral izmed sebe koga kot začasnega župana. Na drugi strani pa prevladuje mnenje, da bi bilo najbolje za mesto, da bi ga upravljali štirje člani Cermakovega kabineta, katere je Cermak imenoval že pred svojim odhodom, da ga nadomestujejo za časa njegove odsotnosti. Na ta način bi se najbolj sigurno vodila mestna uprava v Cermakovem duhu.

MONARHIJA CILJ HITLERJA

Ko bodo razmere razčiščene, namerava Hitler postaviti Hohenzollernce zopet na prestol.

Berlin, Nemčija. — Vsa znamenja kažejo, da je končni cilj vsega Hitlerjevega delovanja — upostavitv Hohenzollerncev na nemški prestol. Dočim so fašistični listi na to že prej namigavali, se je Hitler sam vzdržal do predvečera volitev vsakega stika z osebam, ki stoje v kaki zvezi z bivšo cesarsko rodbino. Teda pa je obiskal ženo bivšega cesarja Viljema, princesinjo Hermino, ki točasno biva v Berlinu, in imel z njo eno uro trajajoč govor. Kakor se doznava, ji je kancler priznal, da se sicer mora na vsak način upostaviti monarhija, vendar pa za to ni še zdaj primeren čas — počakati se mora do poznejše dobe, ko bodo razmere malo bolj razčiščene.

Drugi člani Hohenzollernske družine, posebno mlajši, so navdušeni pristaši Hitlerja in se popolnoma strinjajo z njim, da naj se z delom za monarhijo počaka do poznejšega časa. — Med tem pa bodo skušali pridobiti starega Viljema, naj ima tudi on več zaupanja v Hitlerja; starokopitni Viljem menda ne odobrava preveč vihravega fašističnega pokreta.

Po volitvah, ki so izpadle tako ugodno za fašiste, je pričel Hitler takoj uveljavljati svojo moč po posameznih deželah Nemčije. Na vsa važnejša mesta nastavlja svoje fašistične pristaše, da bo imel celo državo popolnoma v svoji oblasti. Novoizvoljeni parlament bo bržkone razpustil takoj ob prvem zasedanju in bo vladal dve leti brez njega.

MEŠANA VLADA NA GRŠKEM

Atene, Grčija. — General Plastiras, ki je nameraval upostaviti vojaško diktaturo na Grškem, je v ponedeljek pristal na to, da se sestavi nova vlada, v kateri bo polovica civilnih članov in polovica vojaških častnikov. Plastiras je bil svoječasno vodja uporniškega gibanja, zaradi česar je moral dalje časa prebiti v pregnanstvu v inozemstvu.

STROŽJA DISCIPLINA V SENATU

Washington, D. C. — V ponedeljek so imeli demokratični senatorji svoje zborovanje, na katerem so skoraj enoglasno sklenili, da bo vsako priporočilo od Roosevelta obvezno za demokratične senatorje, da glasujejo zanj, ako ga prej odobri zborovanje demokratičnih senatorjev z nadpolovično večina glasov. Na istem zborovanju je bil odbran filinoški senator Lewis za vodje demokratične večine v senatu.

Deset slovenskih duhovnikov obhaja letos srebrnomašniški jubilej

Leto 1933 je bogato raznih jubilejev, med njimi tudi v duhovniških vrstah. Naj že danes seznanimo ameriške Slovence, da bo letos deset slovenskih duhovnikov obhajalo svoj srebrnomašniški jubilej.

Pred 25 leti so na šent-pavelskem bogoslovnem učilišču v Minnesoti dovršili študije in so bili 11. jun. 1908 ordinirani sledeči častiti gospodje: John Blažič, James Cherne, Fr. Missia, John Novak, Louis Pirnat, Peter Remikar, Joe Sodja, John Schifferer, Jos. Vrhunc, John Zaplotnik. Vseh sošolcev je bilo 32 in sicer raznih narodnosti. Med temi je bilo 10 Slovencev, zgoraj imenovanih.

Zanimalo bo Slovence po Ameriki, kje služujejo imenovani gospodje duhovniki. Rev. Blažič in Rev. Vrhunc pastirujeta na slovaški fari v Pennsylvaniji. Rev. Missia je profesor gregorijanskega petja na šent-pavelskem semenišču v Minnesoti. Stric gospoda Fr. Missia je bil prvi slovenski kardinal, pokojni Eminenca Jakob Missia. Rev. Remikar župnikuje na Norwood, Minn. Rev. Zaplotnik je na angleški fari Lindsay, Nebraska. Rev. John Schifferer vodi župnijo v Chisholm, Minn. Gospod Louis Pirnat je župnik na Eveleth, Minn. Gospod John Novak pase svoje duše v fari Willard, Wis. Župnik Rev. James Cherne pa gospoduje in kraljuje na prijaznem holmu v Sheboygan, Wis. Z gorensko žilavostjo kljubuje gospod Černe vsem viharjem, ki pridejo v duhovskem stanu med našimi tridini Slovenci. Gospod Jožef Sodja se je vrnil v domovino ter je sedaj duhovni upravitelj na Blejski Dobravi v Jugoslaviji.

Našteti častiti gospodje so prejeli zakrament mašniškega posvečenja dne 11. jun. 1908. razun gospoda John Novak. Slednji je bil ordiniran še isto jesen l. 1908. in sicer je gospoda Novaka posvetil v mašnika pokojni gospod škof Stariha na Lead, So. Dakota.

Izmed 32 duhovnikov sošolcev so samo trije odšli v večnost. Vsi ostali gospodje še vedno delujejo v vinogradu Gospodovem.

Za 11. maja l. 1933. sklicuje Rev. Fr. Missia vse duhovnike-sošolce na sestanek v St. Paul, Minn. Tam bodo gospodje jubilarji slovesno proslavili pomenljivo 25 letnico mašništva. Prezvišeni gospod nadškof bodo pridigali. Nato bo slovesna sv. maša. V semenišču bo za gospode jubilarne preskrbljen običajen obed.

Amerikanski Slovenec prisrčno častita gospodom srebrnomašnikom! Bog daj, da bi še dolgo vrsto let delovali v svojem vzvišenem poklicu! Amerikanski Slovenec želi ob tej svečani priliki gospodom jubilarantom, da srečno dočakajo še zlati jubilej!

CERMAK ZOPET - DOMA

Prihod mrtvaškega vlaka v Chicagu.

Chicago, Ill. — Župan Cermak se je danes zopet povrnil v svoje ljubljeno mesto Chicagu, katero je zapustil pred nekaj tedni, da se odpodje od svojega dela s kratkim oddihom v solnčni Floridi. Pač ni slutil, ko se je odpravil iz mesta, da se bo vrnil vanj — z mrtvaškim vlakom. V sredo dopoldne je prispel semkaj žalostni sprejeto. Poleg pokojnikovih sorodnikov je spremljal Cermaka na vlaku še kakih sto njegovih prijateljev in znancev. Prvotni načrt se je v toliko spremenil, da bo truplo ležalo najprej v pokojnikovem domu, nato pa v mestni hiši, od koder se bo vrnil v petek pogreb.

DVA VOJVODA PRED SODIŠČEM

London, Anglija. — Pred nekim tukajšnjim sodiščem sta se morala v ponedeljek zagovarjati dva vojvoda, oba zaradi obdolžb, ki ne delajo preveč časti njih plemenitaškemu stanu. — Eden je bil obtožen, da je z nič vrednim čekom plačal svoj dolg v znesku \$1750, drugi pa, ker ni poravnal globe, ki mu je bila naložena pred sodiščem, znanjačja \$1500. Prvi je bil obsojen, da bo moral plačati svoj dolg v obrokjih po \$250 na mesec, za drugega se je pa obravnava odložila.

KRIŽEM SVETA ANGLIJA OSAMLJENA

— Washington, D. C. — Katoški nadškof Curley iz Baltimora je v ponedeljek opravil pogrebne obrede nad umrlim senatorjem Walshem, katerega je bil prirejen državni pogreb.

— Toronto, Ont. — Ekstra-dicijska obravnava proti bivšemu čičaškemu magnatu Martinu Insullu, ki bi se imela vršiti v ponedeljek, je bila preložena do 16. marca.

— Moskva, Rusija. — Dve sovražni politični struji, namreč socialisti in komunisti, se po celi Evropi združujejo, da boste v enotni fronti nastopili proti vedno močnejši se pojavljajočemu fašizmu.

— Ottawa, Ont. — Min. predsednik Bennett je dal zagotovilo voditeljem liberalne stranke, da se v bodoče ne bodo pošiljali vojaške čete iz Kanade v obrambo kake druge pokrajine imperija, ne da bi prej to parlament dovolil.

RUSIJA ZNIŽUJE CENO ŽIVILNO

Moskva, Rusija. — V ponedeljek je sovjetska vlada otvorila celo število novih prodajal, v katerih se prodajajo živila po znatno nižji ceni, nekateri do 50 odstotkov, kakor pa v prosti trgovini. Oddajala so se živila brez vsakih izkaznic in pasportov. Razvidi se iz tega, da vlada čuti možnost, da lahko zmanjša svojo veliko zalogo živil.

Iz Jugoslavije.

KOČEVSKI RUDNIK V NEVARNOSTI; LIČANI IN PRIMORCI ODŠLI DOMOV, DRUGI RUDARJI PA V DRUGE RUDNIKE. — SKRIVNOSTNA SMRT PREVŽITKARICE, KATERO JE NAŠEL NJEN SINKO MRTVO.

Se večja beda se bliža

Kočevje, 16. febr. — Tako prva poyjna leta je razširil kočevski premogokop svoje obratovanje in zaposloval tisoč dvesto do tisoč tristo delavcev in trboveljska premožna družba je na debelo tržila s kočevskim premogom ter delala z njim dobičke. Vodstvo premogokopa je zgradilo za svoje delavstvo celo vrsto kolonij in zaposlitve so dobili celo Ličani in Primorci. Ko je pa začela država zniževati svoje dobave premoga pri trboveljski družbi, je ta začela omejevati obratovanje na kočevskem rudniku in v masah odpustiti delavstvo. Ličani in Primorci so odšli domov, kar je bilo drugih delavcev so se porazdelili po drugih rudnikih, ali so pa odšli v tujino, zlasti v Francijo, Belgijo in na Holandsko. — Že pred tremi leti se je začela ta trnjeva pot za kočevske rudarje in kakor je država zniževala dobave premoga pri trboveljski družbi, tako se je večala beda kočevskih rudarjev. Začelo se je stradanje in pogosto ni bilo denarja niti za žgance in krompir. Rudarji so že prestari, da bi bili sprejeti drugje v rudarsko službo in upanje, da dobe po dolgi delavni dobi pokojnino, jih je tudi varalo. — Z redukcijo in omejitvijo dela v rudniku je poleg rudarjev prizadeta cela okolica in mesto, obrtniki, trgovci in marsikateri kmetje. Marsikateri obrtnik in trgovec je moral zapreti svoje poslovne lokale in postati to, kar toliko odpuščenih rudarjev — brezposeln. — Sedaj se sliši, da bo obrat popolnoma ustavljen in če se to zgodi, bo sto delavskih rodbin in najmanj toliko ostalih rudarjev pahnenih v največjo bedo in mizerijo.

Zagoneten slučaj

Slov. Bistrica, 20. febr. — Kot običajno, se je tudi predvečernim vračal mali sin bivše posestnice in sedanje prevžitkarice Marije Hubar v Zg. Polskavi iz sole v Bukovac. Kakor po navadi, je segel v špranjo pod vrati po ključ, pa ga ni dosegel. Pogledal je skozi špranjo in opazil ključ precej daleč od vrat. Obenem je tudi začuden opazil mater negibno ležati sredi sobe na tleh. S palico si je pomagal, da je prišel do ključa in odklenil vrata. Strahovit je bil prizor za sina, ko je prišel v sobo in našel mater mrtvo. S krikom je pobegnil iz sobe in priključil hišnega lastnika Lunežnika, kateri je takoj ukazal domačim ženskam, da so mrtvo preoblekle, umile in vse pripravile za pogreb. Mrliški oglednik Ivan Bolha je pa, ko je odstranil ruto z vratu, opazil, da je bila ženska najbrže zadavljena. Ko so prišli poklicani ožrožniki, so ugotovili isto in aretirali gospodarja Lunežnika kot osumljenca, da je izvršil strašno dejanje, ker ni mogel pove-

dati, kje bi se nahajal za časa umora pokojne.

Bolezen

Iz Ljutomera poročajo, da je začela razsajati takomenovana "španska bolezen" kar na veliko. Prijema starejše in mlajše z veliko vročino, ki večih doseže 40 stopinj. Smrtnih slučajev do sedaj še ni bilo, razen nekega štiri letnega otroka.

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrl Ant. Simčič, državni uradnik v pokoju. — V ptujski bolnici je umrla Marija Šneberger, žena železničarja iz Kicaja, stara 50 let. — V Novem mestu je umrl Lovro Verbič, davčni upravitelj v pokoju, star 86 let. — V Ljubljani je umrl Franc Pajnič, železničar.

Zanimiva najdba

Delavci, ki so zaposleni pri regulaciji Ljubljanice v Ljubljani, so potegnili iz vode in blata daljši železni predmet, ki so ga smatrali za navadno železo. Ko so ga pa očistili blata, so ugotovili, da je starinski železni meč, približno tri čevlje dolg, kovan iz železa. Ročaj meča je v obliki križa s kroglo na vrhu. Na istem mestu so našli še dva starinska novca, katerih eden ima letnico 1614, drugi pa 1555. Prvi novčič je srebrn, drugi pa bakren.

Nova zima

Z Dolenjskega poročajo, da so bili že čisto pomladanski dnevi in o snegu ni bilo niti sledu več. Pa je začelo v soboto, 11. februarja deževati in nato snežiti in do nedelje je zapadlo skoro pol čevlja snega.

Nesreča

V Grmu pri Ponikvah na Dolenjskem sta se hudo poškodovale delavca Alojzij Hlebec in Karol Slavič. Ko sta vrtala in razstreljevala kamenje, se je smodnik prehitro vnel in eksplozija je oba nevarno poškodovala. Za prvo silo ju je obvezal Dr. Dereani v Trebnjem, na kar sta morala v bolnico.

Zamotan račun

Iz Maribora poročajo, da je neki neznanec napadel nekega večera 73 letnega Karla Babiča, delavca mestne kladnice. Neznanec ga je potolkel na tla. Ko mu je pobral denar, ga je vzdignil in peljal v bližnjo gostilno na pol litra vina. Ko je pa bilo treba plačati, je neznanec izginil, oropani Babič je pa moral poravnati račun.

Radi ene same mačke

Čudna nesreča se je zgodila v Novem Sadu. 22 letna mizarjeva žena Julijana Tuha je lovilna namreč po strehah svojo mačko, ki ji je ušla od doma. Pri tem je padla s kakih 18 čevljev visoke strehe in obležala mrtva na tleh.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski The first and the Oldest Slovene list v Ameriki. Newspaper in America.

Ustanovljen leta 1891. Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih. Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Published by: EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Address of publication office: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Table with subscription rates for various durations and regions like Chicago, Canada and Europe.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

POZORI—Številka poleg vašega naslova na listu znači, do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem velika pomagat listu.

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.—Za zadnje številko v tednu je čas do četrta dopolne.—Na dopise brez podpisa se ne ozira.—Rokopisov uredništvo ne vrača.

Krajnc:

Očetu "Ameriške domovine"

Prosim, še enkrat preberite naslov. Kot vidite, ima "Ameriška Domovina" ušesca. Mala so sicer, zaslužila bi prava uhlja. To nekaj pomeni. I-a, I-a! In kaj pomeni? Da s to uhljato "Ameriško Domovino" George Washington nima nič opraviti. Nje bi se on sramoval kot svojega otroka. Še posebno bi se pa sramoval njenega clevelandskega očeta Mr. Pyrrhusa, četudi mu slavo poje. In njemu veljajo moje besede.

Nedolgo tega ga je neki Domoljub pošteno skresal, ker je dal očetu Jugoslavije, dr. Korošec, zadnjo milostno breo čez mejo njegove ožje domovine v pregnanstvo. Ker Mr. Pyrrhus na to dolgo ni reagiral, le enkrat je malo zalajal za platom, je pošteno misleča javnost domnevala, da je bridko resnico debelo požrl, čes, prav ti je, kaj se kopitar spravlja na Apellese, soditi ne trakuje na čevlji, ampak njih možgane. Toda ne, komaj se je smolar malo oddahnil od kneftrinega udarca, se je zopet začel maličiti.

Ogorčen je, da si je Domoljub drznil primerjati Dr. Korošca z Washingtonom, četudi samo glede ene poteze, to je glede očetovstva vsak svoje domovine. In to drzkost si prizadeva Mr. Pyrrhus tudi dokazati. In sicer iz "najbolj zanesljivih zgodovinskih virov". Iz teh posnema, da Washington, oče svojega naroda, ni ničesar bolj sovražil, kot neprestane kritike, razdvajanja in prepire med narodom. To pa zato, ker je dobro vedel, da prepirljiv in razdvojen narod se nikdar ne povzpne do napredka. Dr. Korošec pa in njegovi pomožni zgararji da se veliki samo v kritiki, razdvajanju in razdvajanju. Tega klavdivarja tedaj, ki razbija temelje svoje domovine, primerjati z Washingtonom, tem vzorom enotnosti, sloge in skupnega delovanja, se pravi ga postavljati v slabo luč in potvarjati zgodovinska dejstva v sebične, separatistične namene, s katerimi se uničuje življenjska sila naroda in ga mora končno upropastiti.

Hej, ti Domoljub, kdorkoli si že, ti gotovo še nimaš drugega ameriškega papirja, ki še očeta Ameriške Domovine ne poznaš. Če ga pa imaš, si ga po krivici dobil. Ali ne veš, da kdor matere ne spoštuje, očeta vreden ni, in narobe. Pristojne oblasti, kje ste! Izsledite tega Domoljuba in vzemite mu drugi papir, če ga ima. Toliko ga zasluži kot Zangara in druge italijanske zanzare, to je strupeni italijanski komarji.

Toda ne, Domoljub, ti si že all right, pač pa bi Mr. Pyrrhus zaslužil, da bi ga še enkrat poklicali na skušnjo za drugi državljanski papir. On potvarja vzvišeno podobo očeta Amerike. Da, velik je bil George Washington, tako velik, da se je sam gigančni Napoleon Bonaparte, ko je zvedel, da je umrl, izrazil, da večjega moža zemlja še ni nosila. Pa ravno zato, ker je bil tako velik, je treba večjega uma za spoznanje njegove veličine, kot ga ima Mr. Pyrrhus. Posamezni mozaki, na katere taki kažejo, ne predstavljajo njegove celotne podobe. Izluščeni iz nje, jo celo kvarijo. In to je zagrešil Mr. Pyrrhus. Pa da bi bil vsaj tisti mozak, ki ga je izluščil iz njegove podobe, pravilno ocenil, kar se žal ni zgodilo.

Washington je imel svoj vzvišen ideal o bodoči svobodni ameriški domovini. Previsok je bil za razne pritlikavce in koritarje, da bi ga razumeli. Preko njih je on šel v boj za svobodo svoje domovine. V sedemletni osvobodilni vojni, pod njegovim vodstvom, mu je očetni dom na Mount Vernon domala razpadel. A kaj za to, samo da je domovina prosta. Dosegel je, kar bi nihče drugi ne. In ko je dosegel in videl pred seboj

zdrobljene verige britskega suženjstva, se je poslovil iz javnega življenja in umaknil v svoj Tusculum na Mount Vernon, da go na novo dvigne iz razvalin in razpada. Ostentativno, kot poroča zgodovina, se je odtegnil vsemu javnemu življenju in delovanju, da raznim pritlikavim nergačem da priliko, osvobodno domovino tako urediti, kot jo je zamislil.

A predrago plačana je bila njena svoboda, da bi se nadalje ne brugal za njeno usodo. S paznim očesom je iz svoje samote sledil etapan njenega razvoja. In ko je videl, da so roke onih, katerim je prepustil njene vajeti, mnogo slabše, kot njih nergajoči jeziki, ni molčal. Njegova samotarska pisma, njegove osebne izjave napram raznim obiskovavcem, nam pričajo, kako mu je srce krvavelo, ko je videl, kako ti pigmeji razbijajo tisto, kar je s tolikimi žrtvami zgradil. "Dasi sem se odtegnil svetu," je pisal takratnemu tajniku za zunanje zadeve, Mr. Johnu Jay, "moram vendar odkrito priznati, da ne morem biti brezbržni gledavec." In prav bridke, dasi očetovske levite bere tačasnim voditeljem domovine, ki so jo s svojo brezglavo politiko pahnili v zasmeh nasprotnikov, čes, saj ne znajo sami vladati in so radi tega že triumfirali nad skorajšnjim razpadom Unije.

RESNICI NA LJUBO

Rock Springs, Wyo.

Da ne bo kdo mislil, da so ti ste novice v "Prosveti", ki so bile priobčene radi pogreba pokojne Marte Porenta iz Rock Springsa resnične, naj rečem samo to le, da je samo dopisnikovo namen nesramno žaliti našega č. g. župnika A. Gnidovca. Prazen izgovor ste podali, da ste hoteli radi tega pogreb popoldne, ker je bila vaša poroka, vaša hčer da je bila rojena popoldne in da je bila ravno 18 let stara. Neumno in prestarokrajsko se vam vidi, da bi se za pokojno brala sv. maša na dan pogreba, ker ste baje preveč napredni in sv. maše sploh ne upoštevate. Če pride to v navado, da bo moral biti vsak pokopan ob tistem času kakor je bil rojen, bomo kmalu ponovi mrtve spremljali na pokopališče. — G. župniku očitata, da gleda samo na dolarje. Prav gotovo bi on opravil sv. mašo za pokojno in opravil pogrebne obrede za pokojno brezplačno, če bi mu rekli da ste ubogi, da ne zmorete par dolarjev. Saj razume duhovna dela usmiljenja, med katerimi je tudi delo moliti za mrtve. — Nadalje mu očitata glede telesnega dela usmiljenja — mrliče pokopavat. — Do sedaj še niso duhovniki mrličev pokopavali, ne katoliški duhovnik, ne protestantski in ne episkopski pastor, sploh nobeden. Telesno delo usmiljenja — mrliče pokopavat — opravi pogrebni zavod, grobokop in pogrebni, ki pa opravi svoje delo tudi za dolarje, izvemši pogrebni, če ste pa ceneje prišli ven glede pogrebni stroškov, ko ste najeli "duhovna" druge vere, da je opravil pogrebne obrede po svoji veri, kaj se potem jezite; če je vam vse eno, ena vera ali druga. Vedite pa, da če je pri pogrebu duhovnik, da opravi molitve in obrede za pokojnika, pa naj bo duhovnik katere vere hoče, je pogreb verski in ne civilni, kakor ste zapisali vi.

Ko je č. g. A. Gnidovec prišel kam v Rock Springs za župni-

ka, je v cerkvi odločno povedal, da bodo pogrebi odraslih s sv. mašo. Izjema je le, če bi bil v ponedeljek zapovedan praznik. Le v takem slučaju se vrši pogreb v nedeljo popoldne. To je menda dovolj jasno in razumljivo povedano, ker je č. g. to povedal takoj, ko je prišel k nam. — V stari domovini so bili pogrebi vedno s sv. mašo, pa zato niso duhovnikov blatili po brezverskih časopisih. Vedno bo lepše za vas, če bote molčali, kakor pa neresnico trobili v svet. To bo potrdil vsak, ki ima le kolhičak razuma.

Naročnik-Resnicoljub.

KAJ PRAVI ŠTIRIDESETLETNA NAROČNICA A. S.

Chicago, Ill.

Kako rada bi veliko pomagala našemu priljubljenemu, najstarejšemu in najimunitnejšemu slovenskemu listu, Amerikanski Slovencu. V prvi vrsti zato, ker je to edini slovenski in katoliški list v Ameriki. Da sem jaz v resnici za ta list vnet, boste dragi bralci spoznali iz tega, ker ga berem že 40 let in 40 let že plačujem naročnino zanj, 40 let ga nismo nikdar zapustili. To pa zato, ker se nam list dopade zlasti radi tega, ker stoji vedno na straži in brani našo sv. vero pred raznimi sovražniki, zlasti svari pred tistimi brezverskimi listi, ki kakor tat izza grma lažejo v svet, da ni Boga, misleč, da bodo vsi za njimi hiteli in jim njihove neslanosti verjeli. Mislili so, da bodo vsi sledili njihovemuhlemu gobežanju, pa so se uredali. Mi katoličani sledimo svojemu zdravemu razumu in poslušamo naš katoliški tisk in gledamo na to, kar nas učijo naši katoliški listi.

Dragi mi bralci Amerikanskega Slovenca. Če vidite sosedu, da kritizira naš list, povejte mu, da je Amerikanski Slovenc katoliški list, ne pa kak fajfar za puhle in prazne reči. Bojuje se samo toliko, da se brani pred hudobnimi kritiki, ki napadajo njega in našo sv. vero. — Da, prijatelji in bralci Amerikan-

skega Slovenca, če bi bili mi malo bolj slozni in bi malo bolj premislili, bi bil Amerikanski Slovenc lahko velik in v resnici veliko lepši slovenski dnevnik v Ameriki. Vsekako pa bi morali biti ponosni na svoj katoliški list, na svoj katoliški dnevnik, ki ga imamo. Zastavimo torej vse sile za svoj list in mu vselej pohitimo na pomoč, kadar je potreba, da si ga ohranimo, dokler bo naša slovenska beseda živela med nami ameriškimi Slovenci.

Mrs. Vrbišcar.

SLOVENSKI FARMAR PIŠE Greaney, Minn.

Čenjeni g. urednik. — Tukaj vam pošljem za polletno naročnino za list Amerikanski Slovenc. Škoda da ne morem poslati za celo leto, s čimer bi bilo ustrezno meni in listu. Vsaka slovenska katoliška hiša bi morala imeti naročen vaš list, in mislim, da ga tukaj menda ima, kar nam je posebno prav sedaj v zimskem času. — Tukaj nas je precej slovenskih farmarjev, ki smo razkropljeni od Gheen, Minnesota, pa do Rauch, Minnesota. Imamo našo katoliško cerkev in dobre šole. Tudi imamo dobro zemljo in nekateri imajo to zemljo dobro obdelano. Naši slovenski farmarji so dobri gospodarji, ker imajo vse kmetijsko orodje in celo svoje kare, trčke in drugo mašinerijo, dosti živine in precej poljskih pridelkov. Le žalibog, da je za vse to težko dobiti kupcev, da bi dobili kak denar za živino, žito in druge poljske pridelke. Ko bi ne bilo depresije, bi se tudi mi boljše imeli, tako je pa depresija tudi nas zadela. Želim, da bi bilo kaj kmalu konec današnjih slabih časov. Veliko sreče in veliko naročnikov našemu listu Amerikanskemu Slovencu.

Naročnik.

THE DEMOCRATIC CLUB OF WILL COUNTY

Joliet, Ill.

Rojakom in rojakinjam kakor tudi vsem cenj. volilcem v okraju Will, mestu Joliet in Lockport ter okolici, se tem potkom naznanja, da je bila dne 20. februarja ustanovljena naša nova politična organizacija pod imenom THE DEMOCRATIC CLUB OF WILL COUNTY, katere namen je združevanje demokratskih volilcev obojega spolov v skupno organizacijo za skupno delovanje po idealih demokratske stranke v splošno korist vseh državljanov.

V odbor za l. 1933-4 so bili izvoljeni sledeči: Predsednik John A. Zelko; podpredsednik Frank Juričič; tajnik Jos. Klepec; zapisnikar Anton Znidarski; blagajnik Luka Benedikt; nadzorniki: Anton Nemanich, Jos. Spolarič in Frank Tushek. Odbor za razne prireditve: Jos. Terlep, Paul Pavletič in John Evertz. Športni odsek: Matt Gasperič, Edward Stark in George Flajnik. Reditelj William Papeš.

Dne 28. februarja je bil Demokratiški klub inkorporiran v državi Illinois in prejel je svoj

charter od drž. tajnika Hon. E. J. Hughes v Springfieldu. Zgoraj omenjenih petnajst odbornikov kluba je vplačalo svojo pristopnino, da se je zbralo dovolj denarja za prve stroške inkorporacije in za potrebne listine.

Odbor oz. ustanovna seja kluba je sklenila, da bo zdaj za vse druge, ki pristopijo v klub tekom bodočih devetdesetih dni (90 days) in sicer do 20. maja, pristopnina prosta. Torej, zdaj je čas za vse one volilce, moške in ženske, da se vpišejo v ta klub brez vsakršnih stroškov. Kdor hoče pristopiti in se vpisati v naš klub, naj se zgleda pri enem ali drugem odborniku in vpiše v klub vse one člane svoje družine, ki so polnoletni in so volilci ali volilke. Po 20. maju bo prav gotovo določena vsota za pristop. Vpišite se torej sedaj, dokler je pristop brezplačen.

Glede morebitne mesečnine, še zdaj ni ničesar definitivnega določeno. Ker se bo med letom priredila kaka veselica ali kaj podobnega, se bo blagajno v toliko opomogo za pokrivanje morebitnih stroškov brez kakih sitnosti z mesečnino.

Mnogokrat se je slišalo od raznih volilcev, da je tak klub neobhodno potreben. In zdaj, ko je organiziran, naj nikdo ne pozabi pristopiti čim prej bo to mogoče. Čim večje število nas bo v organizaciji, tem večji ugled bo imela in toliko več koristi bo od nje pričakovati.

V ta klub lahko pristopi vsak moški ali ženska, ki ima pravico voliti in ki objubi, da bo glasoval(a) za kandidate demokratske stranke, kakor tudi se udeleževal morebitnih shodov kluba po svojih močeh ter deloval po sklepih kluba in navodilih klubovih odborov.

Do sedaj se je vpisalo že nad dvesto (200) članov(ice). Kampanja za članstvo je zdaj v popolnem zamahu. Čez par tednov se bo vršila seja kluba in obenem sprejem (initiation) članov(ice), o čem se bo pravčasno naznanilo.

Pred občinskimi volitvami (Township Election), ki bodo 4. aprila, pa se bo vršil veliki javen shod, da se pojasni o volitvah in predstavijo demokratski kandidati(inja) med katerimi je šest Slovanov in med njimi štiri naši rojaki, namreč: Za pomožne supervizorje, Jacob Brunskol in John Panian; za mirovnega sodnika Joseph Klepec in za konstabla Mike Kral. Za Democratic Club of Will County.

John A. Zelko, predsednik Joseph Klepec, tajnik Luke Benedik, blagajnik.

SMRTNA KOSA

Milwaukee, Wis.

Po kratki bolezni v St. Lucas bolnici je preminula Mrs. Maria Puhek v najlepši dobi svojega življenja, stara komaj 23 let. Rojena je bila na Štajerskem v vasi Mustečno, pri Makolah. Njeno ime je bilo Marija Lončarič. V Ameriko je prišla s svojimi starši še v zgodnji mladosti. Poročena je bila samo 1 leto (Dalje na 3 str.)

V salonu. — Dama gostu: Oh, gospod, na mojega psička ste sedli. — Tristo vragov! Ali ima nagobčnik? * * *

Na plesu. — Gospodična: Ali ste trdno prepričani, da vašega prijatelja ne bo? Student: Seveda ga ne bo, saj mi je posodil svoje praznične hlače. * * *

Lasten avto. — Ali imaš že dolgo svoj avtomobil? — Ne, šele od svojega zadnjega konkurza. * * *

Pogovor v salonu. — Ali ste prijatelj glasbe? — Velik prijatelj, milostiva. Ampak to vas naj ne moti pri vašem igranju klavirja. * * *

Brihtnost nič ne pomeni. — Moj mož je strašno brihten, vedno ve vse bolje od mene! — Moj tudi, toda vendar obvelja vedno le moja. * * *

Taki so. — Na uličnem ovinku stoji mlad berač in se zvija v jok. — Zakaj jočeš tako silno? — bi rada vedela stara gospa. — Oh, nimam več očeta; prejšnji teden pa mi je mati umrla. Sestra in bratje so mrtvi, sploh nimam nikogar več na svetu. Če pa pridem domov brez denarja, kriči nad mano vsa družina. * * *

Ravno narobe. — Pa so res čudne te presnete kokoši! Sedaj, ko so jajca najdražja, se nobena ne spomni, da bi legla jajca! * * *

Poklic. — Ravnatelj kaznilnice: Pri nas po možnosti zaposlimo vsakogar v njegovem poklicu. Kaj ste bili vi? — Posredovalec zakonov. * * *

Pred sodiščem. — Sodnik: Pri vltomu se niste zadovoljili samo z denarjem, temveč ste odnesli tudi svojo zlatnino. * * *

Med prijateljicami. — Oh, kako strašne sanje sem imela noč! — Kaj se ti je pa sanjalo? — Oh, le pomisli, draga moja, sanjalo se mi je, da so planile name in me hotele raztrgati vse zveri, ki imam iz njih krzna narejen kožuh. — Beži no, kaj se bojiš zajcev! * * *

Električna bolha. — Mala Metka vidi prvič v življenju kresničico in potegne mater za roko: Mamica, mamica, pogledj električno bolho! * * *

Kadar žena kaj možu odpusti, navadno tega nikdar ne pozabi in ga ob vsaki priliki na to spominja. * * *

"TARZAN IN IZGUBLJENO CARSTVO"

(47)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: EDGAR RICE BURROUGHS

Zadnji dan gladijatorskih borb je prišel. Zadnji se razni borilci bili odvedeni skozi jeklena kolizajska vrata. Makelmas Praclarus sam je bil ostal v podzemski celici. "Z Bogom!" je dejal Tarzanu. "Tisti, ki bote današnji dan prevleli, bote prosti. Naj Bog da moč in spretnost svojim rokam dragi prijatelji, da zmagas," je v slovo dejal Praclarus Tarzanu.

Že, ko je Tarzan korakal pod nadzorstvom straže po podzemskih hodnikih, je čul silni krik množice, ki so čakale gladijatorskih iger in spopadov. Borba je bila strašna, z meči, sulicami in bodali. Po dva, štirje, ali šest moč je steklo v spopad, in vsaki pot se jih je vrnilo le po par nazaj, drugi so padli zadeti od sulice, ali bodala. Strašne igre krvičelnega paganskega Rima.

Bilo je že pozno popoldne. Neki Mettelus se je boril precej časa z nekim gladijatorjem. Mnogi so ržule, živigale in vpile. Dolgo sta vitezla meče, se spretno unikala eden drugemu, ali naposled je le eden zmagal. Množica je zopet vpila: "Habeti Habet!" Je že minulo in gorovo je je zasepatal Cassius Hasta Tarzanu: "Caelius Metellus je moj najboljši prijatelj. . ."

Cassius je hodil nervozno po podzemskem hodniku poleg arene. Tarzan je stal mirno, opasan z raznim orožjem in pazil, kdaj pride vrsta nanj. Mimo so prinesli Mettelusa in Cassius je skočil k njemu ter ga z vzklikom objel kot svojega dobrega prijatelja. Iz arene pa je bilo dano povelje: "To pot vsi ven, zadnja točka programa!" In šli so. . .

POGLEJTE NA DATUM POLEG VAŠEGA NASLOVA NA LISTU!

Ako je poleg Vašega imena številka 3-33, je to znamenje, da se je vam iztekla naročnina. Pri pošiljanju naročnine se poslužite spodnjega kupona. Obnovite naročnino čimprej, ker izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški.

AMERIKANSKI SLOVENEK, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Priloženo vam pošiljam svoto \$..... za obnoveitev moje naročnine za "Amer. Slovenca".

Form with fields for Name, Address, and City.

Kako smo se vojskovali

V MINULI KAMPANJI ZA OHRANJENJE SLOVENSKEGA KATOL. DNEVNIKA MED NAMI V AMERIKI?

Sicer smo podali končno poročilo v številkah o glasovih itd. že zadnji teden. Toda na vsak način bo zanimalo vse naše čitatelje še kaj več, kako so se n. pr. po raznih naselbinah vojskovali in kampanji za ohranjenje dnevnika "Amer. Slovenec".

Glavne bombe so kajpada padle zadnji teden in zadnje dneve ob zaključku. Je že navada, da ljudje radi čakamo in nazadnje z velikim batom pritisnemo, pa je bilo tudi v tej kampanji tako.

Glede števila novih naročnikov smo poročali zadnji teden, da smo prejeli 385 novih, toda prišlo je iz oddaljenih naselbin še par posameznih pošiljatev, tako skupno in končno veljavno število novih naročnikov v minulih kampanji je 392.

Ako vzamemo v poštev čase, v katerih naši slovenski delavci v tej zemlji žive, moramo priznati, da je število 392 novih naročnikov na vsak način velik uspeh. To število pomeni, da ako bi bili časi normalni in bi naši ljudje imeli povprečen normalen zaslužek, bi to število sigurno šlo preko tisoča.

Čast in priznanje za ta uspeh gre tistim vrlim zavednim zastopnikom (cam) po onih naših naselbinah, ki so se za ta uspeh prizadevali in trudili. Ogronomno delo so izvršili in mi vem, da so morali razviti v teh težkih časih nenavadno delavnost in navdušenje za stvar, da so dosegli, kar so dosegli. Zato pa zaslužijo vsi ti dvakratno priznanje in zahvalo! Bog vas živi vse!

Poglejmo še, v katerih naselbinah se je ta velika delavnost najbolj razvijala.

Omenili smo že začasno kampanjo, da na daljnem zapadu v prijazni, ugledni slovenski naselbini Rock Springs, Wyo., se kaže za stvar največ navdušenja. In za to sta dva velika vzroka, ki bi ne bilo prav, ako bi ta dva odlična vzroka našim čitateljem ne omenili. Sta to: navdušeni slovenski duhovnik v naselbini za katoliški tisk, veleč. g. Albin Gnidovec, ondodni župnik, in poleg tega navdušena in agilna lokalna zastopnica Amer. Slovenca v tej ugledni naselbini, ga. Ursula Ivšek. Sadovi tega skupnega delovanja za slovenski katoliški dnevnik v imenovani naselbini so: 60 novih naročnikov, ki jih je pridobila in poslala ga. zastopnica Ursula Ivšek tekom kampanje. Obema je Amerikanski Slovenec za ta svoj uspeh v imenovani naselbini nad vse hvaležen in si šteje v veliko čast, da ima v vrstah svojih sodelavcev in sodelavcev take vnete in zaslužne sodelavce, kakor sta imenovana v omenjeni naselbini. Čast in priznanje in prisrčna hvala njima in vrlim rockspringški slovenski naselbini in okolici!

Kdor pozna po velikosti rockspringško naselbino, se mora naravnost čuditi temu velikemu uspehu — le kje so jih dobili! Ako bi na pr. v taki meri izvršil svojo dolžnost do slov. katol. tiska slovenski Cleveland, bi bilo v Clevelandu najmanj 2000 novih naročnikov. In to ni nobeno pretiravanje. Je le dokaz, kje je navdušenost pri agitatorjih in kje je ni.

Slovenski Rock Springs je dokaz, kaj se da napraviti v vsaki, tudi mali naselbini za stvar, če je na mestu pravo in resno navdušenje. Kjer pa tega ni, je seveda temu logično uspeh nemogoč.

Druga naselbina, ki je pokazala tudi živahno navdušenje, je slovenska naselbina Milwaukee-West Allis. Marljiva agitatorica, ki je želela, da se je v kampanji ne imenuje, je pridobila listu 35 novih naročnikov, kar je tudi lepo število, in tudi vrla slovenska naselbina Milwaukee-West Allis zasluži čast in priznanje!

Tretje mesto priznanja zasluži slovenska naselbina v Chicagu. Mr. Jože Fajfar, naš zastopnik, je pridobil listu 29 novih naročnikov, kar je lepo število za te čase.

Za njim pride slovenska naselbina v Detroitu, Mich. Mr. Steve Potočnik je pridobil listu 23 novih, kar je za velikost te naselbine vrlj pohvalno in nekaj izrednega.

Posebno zahvalo pa zaslužijo male naselbine, kot n. pr. Walkerville, Mont., kjer je pridobila ga. Mary Kotze 14 novih naročnikov; Pullman, Ill., kjer je ga. Rose Bokal pridobila 15 novih naročnikov; ga. Mary Ušeničnik, Morgan, Pa., kjer je prav malo Slovencev, pa je pridobila kar 14 novih naročnikov.

Hvala tudi vsem ostalim naselbinam, kajti vse, kar je kdo storil, je pomagalo k skupnemu uspehu in uspešnemu zaključku kampanje.

Končno je minula kampanja pokazala, da slovenski delavci v Ameriki svoj prvi in najstarejši slovenski časopis v tej zemlji ljubijo in čišljajo.

"Amer. Slovenec" bo to naklonjenost od strani svojih naročnikov in prijateljev vedno visoko čislal in spoštoval in v zameno smo trdno prepričani, da bodo tudi slovenski delavci v Ameriki ohranili Amer. Slovenca svojo naklonjenost in zvestobo po svoji skrajni možnosti.

V tem duhu vsem, karkoli je kdo storil v dnevih kampanje za Amer. Slovenca, iskrena hvala in najlepši pozdrav!

Bog živi vse mnogotere prijatelje Amer. Slovenca!

NEWBURŠKI POPOTNIK

Gospod urednik:— Malo dolgo je romal naš popotnik. Šele v sredo smo ga zopet videli. Kar ste o njem napisali, je vse res! Le s "Teto na konju" ste ga pomolili. On vam je pisal, da bo prijezdila, če ne bo nesreč. A v vašem listu stoji, da je že naredila svoje na pustno nedeljo. Saj sem vam pisal, da se je Jože preveč na široko smejal, da mu je zašla mrzla sapa v grlo. Zato je delal pokoro cel teden v postelji z zavezanim vratom in vnetim grlom. Povrh tega pa je še Mrvarjev Tomaž od veselja poskočil, da sta mu dva prsta na roki počila. Torej na pustno nedeljo radi teh nesreč naših igralcev, nismo nič plesali in se veselili radi Tete na konju. To sprejmite v popravek. Kdaj bo, pa vam že sporočimo.

Sreča v nesreči. Dobro, da nismo imeli igre, ker gledalcev ne bi bilo. Dve srebrni ohceti, pa ena "frišna"; od svatovskih miz se je pa težko odtrgati. Na mrtvaškem odru pa je ležal Frank bo prijezdila, če ne bo nesreč. Novak, ki ga je vse poznalo. V takih izrednih slučajih pa je boljše, da odnehamo. In smo, ker smo morali.

Preteklo nedeljo, po domače pustno nedeljo, sem imel pa srečo, čeprav nisem videl nete in konja. Po maši sem jo mahnil z važnimi načrti za zadnji napad po novomeških okoliš k zastopniku Amer. Slovenca. A med potjo me je premočil stric z 81. ceste in mi zaupal, da je še nekaj ostalo od ohceti. Večrajnjega dne in to kot najlaže za 48. rojstni dan Lindičeve mame. Bog jo ohrani še dol-

Javna zahvala

Kampanja za Amer. Slovenca je srečno končana. Ko se je bojeval zadnje dneve hud boj za Amer. Slovenca, sem se podpisani službeno mudil v Sheboyganu, da pomagam tukajšnjemu Rev. župniku, ki je opešal v svoji naporni službi.

Telegram, ki ga je poslalo cenjeno uredništvo Amer. Slovenca, me je presenetil v Sheboyganu. Skoraj nisem verjel besedilu, ker zadnje dni kampanje so se širile iz nekaterih naselbin samozavestne groznje. Ko sem pa prejel list Amer. Slovenec z dne 4. marca 1933 in sem videl črno na belem, sem bil uverjen, da je istina.

Danes izvršim prijetno dolžnost, da se javno najprisrčneje zahvalim vsem, prav vsem, ki ste mene pred ameriško Slovenijo tako zelo počastili. Kako naj se oddolžim?

Ne meni, ampak vam, cenjeni agitatorji in agitatorice in dragi mi naročniki Am. Slovenca, vam gre pohvala in vam častitam, da ste tako vztrajno in sijajno pomagali s svojim sodelovanjem, da je slovenska zavednost pa širni Ameriki še vedno na višini ostala.

Zahvalim se prav toplo Mr. J. Fajfarju iz Chicaga in neimenovani agitatorici iz Milwaukee, ki sta se zelo, da, zelo trudila, da sem jaz zmagal v popularnem kontestu.

Ne bi rad prezrl nobenega, ki mi je dal v letošnji hudi kampanji svoje glasove. — Zato ključem vsem cenjenim rojakom in rojakinjam po raznih naselbinah, ki ste me s svojimi glasovi dvignili do tolike časti. Najiskrenejšo hvalo!

Komur se pa veliko poveri, od njega se tudi veliko zahteva. Tega se hočem zavediti tudi v bodoče. Krepko želim še nadalje sodelovati pri priljubljenem listu Am. Slovencu v korist našim zavednim rojakom.

Opetovano hvalo izrekam svojim vrlim in cenjenim sodelavcem širom Amerike in vzklikam:

BODITE MI PRISRČNO POZDRAVLJENI!

REV. B. WINKLER, O.F.M.

go let v srečo in blagoslov vsej družini.

Dobro sem začel, kakšen bo pa konec? sem gruntal. Ta ni bil slab. Pri Blatnikovih in Kenigovih so me že dva dni vabil na cvrtje. Zakaj, sem vam že poročal v zadnjem pismu. Kot "srebrnemu svatu so mi pripeli srebrni šopek. V priloženem vam pošljem še nekaj od ostale srebrnega cvetja v dokaz. Pri Blatnikovih so seveda pogoščali najmlajše družice Beti. A so tudi njo povabili. Na njen svezji grob — teden dni počiva — so šli v molitvi za njeno dušo in so jo pridružili med svate; prošnja in želja, da pri Bogu je za njo gotovo najlepše svatovsko veselje...

O kako tolažljiv je nauk katoliške vere, ki nas uči: Verujem v občestvo svetnikov, da smo po molitvi in priprošnji v zvezi med seboj na zemlji s trpečimi dušami in vical, s svetniki v nebesih.

Da sem jo mahnil do Keniga na Union cesti, je bilo v načrtu generala novomeške kampanje za A. S. Tam, kjer bo največ zbranih, udarimo. In nismo se varali. Natančno vam poročam gospod general sam, ko izide oficijelno poročilo štabnega urada. Da je bila tu velika množica "izvoljenih", ve naš pogrebnik R. Ferfolia, ki je prišel s stoli "stoječim" na pomoč. Sicer so na to mislili svatje sami. Pripeljali so iz Gnidovec zaloge krasne mehke naslanjače srebrnoporočencem v dar.

"Ja, kaj takega pa nisem pričakovala," je vzdihnila nevesta s srebrnim venci na ta dan.

"Saj sta se že 25 let pripravljala z Rudolfom na ta dan. Ni čuda, če je že vse pešeno in kuhano," jo je podražil boter od sv. Vida.

Vsi smo bili veseli, le to je bilo škoda, da se še Mary ni mogla zavrteti z Rezikom. Pa vsaka vrtnica se tako lepo duhteča, je trnjeva. Tako je tudi za svatovsko veselje bolezen prikovala Mary na postelj. A kot so drugi pri obhajilih mizi pokrepčani hvalili Boga za vse dobrote v 25 letih, tako je v dušno tolažilo sam Jezus v evarhijskem kruhu hu stopil v to hišo, da v srcu bolne Marije svatuje v tej družini in bližnjavljiva ta dan.

Tu so torej padle bombe v zgovorni in prepričevalni besedi newburškega generala za A. S. In ni čuda, da se je oglašilo na tej gostiji šest novih naročnikov v prepričanju, da gre za edini kat. dnevnik med Slovenci v Ameriki.

V pondeljek smo spremili na zadnji poti Franka Novaka. — Svečan pogreb je pričal, kako je bil pokojni priljubljen. Tudi najmočnejši hrast pobere smrt. Ta ne izbira. Danes meni, jutri tebi. Še sedaj mi je slika pred

očmi iz otroških let. Lobanje nekega kralja je predstavljala ta podoba, pod njo napis: Kar si ti, bil sem jaz, kar sem jaz, to boš ti. — Nam ostalim pa venigovih so me že dva dni vabil na cvrtje. Zakaj, sem vam že poročal v zadnjem pismu. Kot "srebrnemu svatu so mi pripeli srebrni šopek. V priloženem vam pošljem še nekaj od ostale srebrnega cvetja v dokaz. Pri Blatnikovih so seveda pogoščali najmlajše družice Beti. A so tudi njo povabili. Na njen svezji grob — teden dni počiva — so šli v molitvi za njeno dušo in so jo pridružili med svate; prošnja in želja, da pri Bogu je za njo gotovo najlepše svatovsko veselje...

Bliža se ura usodna ti, Leon, ura ločitve, Delovni dan je končan, v večnost odpira se pot. Srečna, nesrečna li pot? Take misli nam stopijo bolj živo pred oči, ko kliče Bog take, o katerih ne bi nikdar tlepeče človeška duša, kot nadljuje papež: Ah, kako težak odgovor čaka zemljana. Toda: Nič ne trpeči srce, — se tolaži Leon XIII. — glej, sladka ti vstaja podoba in še slajši je glas: Kristus je tukaj, zaupaj, ponižnemu poln milosrčja.

Ziva vera se pokaže tudi ob smrti naših dragih. Ranjki je ravočal, da naj mu ne kupujejo cvetja. A zato so zbrali njegovi prijatelji lepi in koristnejši šopek: 40 maš se bo darovalo za pokoj njegove duše. Upanje — kot pravi pesem: Le križ nam govori, da vid'no se nad zvezdami, — to upanje nam suši vse solze. Ljubezen, ki ne preneha, ko zemlja zakrije obličje očeta, moža, ona nima meč, ta sega v večnost. Zato ni lepšega in koristnejšega, kot se tu vsakdo lahko prepriča, če žena, otroci, prijatelji, pokrepčani in potolaženi s kruhom Močnih, molijo z duhovnikom: Zbor angelov naj te sprejme in z Lazarjem, nekdanj ubogim, užljavni večni pokoj. Kakor ga je tukaj prava vera pridružila množici vernikov, tako ga naj tvoje usmiljenje pridruži angelškim zborom, njega, ki je bil v življenju zaznamovan z znamenjem sv. Trojice.

Pogrebnim molitvam, ki so se na grobu pokojnega Novaka prvokrat v fari opravile po novem slovenskem obredniku, so navzoči pobožno sledili. V mesecu februarju praznuje Amerika rojstni dan svojega očeta Washingtona. Pa ne samo ta veliki mož, ampak tudi naš Rev. Father Franko si je izbral ta dan za svoj "birth day". Naj mu Bog da vedno dobre volje v vinogradu sv. Lovrenca.

Ce smo že ravno pri rojstnih dnevih, ne smem prezreti, da dve petini članic petperesne deteljice v začetku marčnih dni hvali Boga, ker so srečno prestale eno leto več na tem svetu. Omenjena deteljica: Franeka Gliha, Franeka Miklavčič, Agnes Slamnik, Justa Supan in Marija Winter se zbira vsak ponedeljek v župnišču in po vzgledu farnega zavetnika sv. Lovrenca ureja darove pretekle nedelje. V naši fari že od leta 1924 vsak vernik odda svoj dolžni dar v nalašč za to priprav-

ljeni kuverti. Na tej je označen datum in številka farana. V te namen se vodi natančno knjigovodstvo. Pomislite, koliko časa bi potrebovali, da bi odprli 2400 ovojnic, prešteli vsak posamezen dar, koliko rok, da vpiše vsak teden vsakemu posebej in sešteje nedeljsko zbirko. To ni malenkostno delo, ki pa zahteva zanesljivost, spretnost in vestne poštenosti. Po nekod imajo zato posebnega uradnika. Pri nas pa poštovnevalne faranke, ene in iste, brezplačno delajo že skoro 10 let, teden za tednom. Zgodovina priča, da je od te petperesne deteljice odrgal sv. Dominik Mary Gliha in jo presadil v svoj red z imenom S. Antonija. Pucljev Tone pa se je prepričal, da zanj ne more biti bolj zanesljive kot je Mary Globokar, pa jo je iz tega kluba premedil v zakonski klub.

Da je ta "deteljica" vse časti in hvale vredna, je dokaz, črno na belem, v krstini in birnanski knjigi, kjer vsakdo lahko prebere imena vseh teh pod kolono "boter, botra" v dobi enega leta.

Njih imena bi izdal, pa bi se kdo obreknil, da se jim hočem prikupiti, če bi Supanova mama ali pa ata, v čigar hiši se že trije rodovi Tonetov Glih pišejo, pogledali v Amer. Slovenec in z veseljem vzkliknili: Glejte, naša boterica je že zopet v "pa. parju". Ker bo kmalu tudi god sv. Franciške in sv. Justine, jim za vse skupaj k rojstnem in imendanu želimo, da bi še dolgo let uživale to čast in bi že kmalu naštele toliko, da bi farna hiša sv. Lovrenca že "gruš" dobila. Priznamo: Njih delo je tiho, skrito, kot uči sv. pismo: Tvoja levica naj ne ve, kaj je desnica dobrega storila. Zato bo

nebeski Oče, ki vidi na skrivnem, povrnil. Z veseljem smo brali, da pri sv. Stefanu v molitvah sočustvujete, ko čudne vesti prihajajo iz domovine. Pri Bogu največ zmoremo. Slovenci v vseh časih smo močni, saj smo v Njegovi veri ostali stanoviti kljub turškim, protestantskim nasiljem. Zato ostani Gospod pri nas in mi z njim, in ne premaknejo nas skladi gora. Ali ni tako zapisal tudi g. Zorman v svoji noveletnici?

Širom Jugoslavije
Št. Jernej
Nedavno se je nekega temnega večera splazil tat v župnišče in ondi iz veže odnesel okoli 2000 Din vredno kolo kaplana Mateta, ki kolo zelo pogreša v svojem težavnem poklicu.

Junaška žival
Na planini Vitovači pri Prokuplju na Hrvatskem je neka svinja povrgla mladiče v gozdu. Na svinjo so navallili volkovi, pa je pogumna žival obranila sebe in mladiče.

Nesreča
27 letni delavec Albert Žvičaj v Trnovljah pri Celju je imel opravka na nekem drevesu raz katero je padel in dobil nevarne poškodbe. Moral se je iti zdraviti v bolnico.

Žrtev fantovskega pretepa
Žrtev fantovskega pretepa je postal 26letni delavec Jože Pesek od Sv. Marjete pri Mariboru. Junaški fantje so ga precej nevarno obdelali z noži, da je bil prepeljan v bolnico.

Nesrečen padeč
V Čirčah na Gorenjskem je padel s skednja 61letni zasebni uradnik Ivan Gradšček in se nevarno pobil.

Nagla smrt
Delavca Anton Mencinger iz Večeslavcev in Karl Drvarič iz Ljubljane, sta delala na neki stavbi v Ljubljani. Ko sta ravno nesla lažji tram, se je Mencinger naenkrat zrušil na tla in v nekaj trenutkih izdihnil. Zadelo ga je kap.

Lepa 30letnica
V Studencih pri Poljčanah so nedavno slovesno praznovali 30 letnico studeniške šole, ki je bila otvorjena leta 1902.

Kjer zmanjka vere, je krogla dobra
Iz Predoselj pri Kamniku so prepeljali v ljubljansko bolnico 28 letnega mizarja Antona Kosa s Klanca, ker si je v samomorilnem namenu pognal kroglo v glavo.

SEMENA -- SEMENA
Velika izbira čistih, zanesljivih semen za vrtove, trate in cvetličnjake, cebulki in travniško seme. — Enako tudi prvostarna gnojila za vrtove in trate.
HENRY STAHL
— TRGOVINA S SEMENI —
828 Niagara Avenue, Sheboygan, Wis.

IZ SLOV. NASELBIN.
(Nadaljevanje z 2. strani)
in pol in je živila s svojim soprogom na S. 9th St. 717. — Pokojna se je morala podvreči nevarni operaciji, kateri je po osmih dneh podlegla. Ostalo je pa pri življenju njeno novorojeno dete, ki ne bo nikoli poznalo svoje mame. — Pogreb pokojne se je vršil dne 28. februarja iz nemške cerkve, na Mont Olivet pokopališče. — Bila je članica društva Bratoljub štev. 234. Njenega pogreba se je udeležilo veliko ljudstva, kar je bilo lep dokaz, da je bila rajna Marija priljubljena med rojaki v Milwaukee. Spremljalo je 50 avtomobilov. Pokojna zapuščala žalujočega soproga in novorojenega otroka, očeta, mater, sestro in enega brata, vsi v Milwaukee. — Vsem izrekamo naše iskreno sožalje. Naj ji bo med nami ohranjen blag spomin, sama pa naj v miru počiva v hladni zemlji.
Dne 1. marca je bil pokopan Jakob Drojenik, star 74 let. On je bil eden prvih slovenskih pionirjev v Milwaukee. Imel je tudi prvi saloon v Milwaukee in bil ustanovitelj prvega slovenskega društva. — Bodi mu lahka ameriška zemlja.
G. W. Raly.

MOŽEM SE SEDAJ DOBRO GODI!
Btwabik, Minn.
Nikar ne mislite dragi bralci Amerikanskega Slovenca, da smo tukaj v Minnesoti že vsi pomrznili to zimo, ker ni od nas iz Btwabika nobenega glasu. Sicer bi ne bilo nič čudnega, če bi postali trdi, ker smo imeli mrzavo več kot dovolj. Dolgo časa je kar držalo od 30 do 40 stopinj pod ničlo, večkrat pa še kaj več za namoček. — Kapanja za Amerikanski Slovenec bo zaključena predno bo moje pismo objavljeno v listu, zato pa pošiljam g. uredniku money order, za nadaljno naročnino za list, čeprav mi naročnina še ni potekla. Glede lista zapšem to, da smo se ga tako navadili, da bi brez Amerikanskega Slovenca ne mogli biti, ker nam prinaša toliko novic in veliko zanimivega in dobrega berila. — Nameraval sem, da dobim kje kakoga novega naročnika, pa je tako trda za vsak dolar. Kamor človek pride, samo jamranje. Upajmo, da bo drugič kaj boljše. — Kar se tiče dela, nimamo kaj poročati. Naši možički se kar največ doma okoli peči. Sedaj imajo pač dobre čase in jim ni treba zgodaj vstajati. — Pustni čas je že tudi za nami. — V žalost moram poročati, da tukaj nismo imeli niti ene slovenske poroke, čemur bo najbrže kriva nesrečna depresija. — Amerikanskemu Slovencu pa želim prav veliko uspeha, da bi še nadalje izhajal in si osvojil vse slovenske domove in družine. — Vsem čitateljem pozdrav.
Naročnik.

POZOR
Vse zastopnike in naročnike in vse druge, ki nam bodo te dni pošiljali kak denar, prosimo, da pošiljajo svoje zneske izključno samo v poštinih nakaznicah — Money Orderih. Vsa delca bančnega motorija se privatni, ne bančni čeki ne upoštevajo in zato jih ne moremo sprejemati, dokler bančno poslovanje v Zdr. državah ne pride zopet v normalni tir. Prosimo, upoštevajte to!
UPRAVA "A. S."

VELIKONOČNO SKUPNO POTOVANJE
V STARI KRAJ
se vrši na najnovejšem in najudobnejšem parniku Francoske linije —
Champlain
1. APRILA 1933.
Prostorne kabine, z najmodernejšimi napravami, dobra domača hrana, obilna zabava, izvrstna postrežba.
KARTE ZA III. RAZRED
Od New Yorka do Havre \$77.00
Od Havre do Ljubljane 14.75
Od Havre do Zagreba 16.32
Od New Yorka do Trsta 97.50
RETUR-KARTE
Do Havre \$135.50 do Ljubljane ali Zagreba \$171.50 do Trsta \$159.50.
Udobna in hitra vožnja po nizki ceni.
Za vsa nadaljna pojasnila o parniku, poštini listih, pismu itd. pišite takoj na:
Leo Zakrajšek
General Travel Service, Inc.
1359 Second Ave., New York, N.Y.
Fretsch Ltd.

Nihče ne ve - -
kdaj ravno bodo trgovske razmere dobre ali slabe. Toda vsakdo pa ve, da je ena stvar gotova, namreč — časi se izpreminjajo. Zadržite izkušnje potrjuje važen izrek "Bodi pripravljen". Bodimo pogumni, pametni, varčni in pričakujemo bodočnost z zaupanjem in odločnostjo. In zapomnimo si — Hranilna vloga donša redne obresti.

Merchants & Miners Bank
CALUMET, MICH.

Sivčev vražek

RUSKO SPISAL MIHAEL OSORGIN.

Z avtorjevimi dovoljenjem iz ruščine prevela Marija Kmetova.

7. V goščavju.

Ze ob sedmih jutraj je zvesti vitez pozvonil pri vratih na Sivčevem Vražku.

Tanjuša je pogledala skozi okno in živahno vzkliknila:

"Sem že pripravljena, Vasja; greste noter? Ste že pili čaj?"

"Čaj sem že pil in prav malo časa imava. Rajši pojdit, Tanjuša. Ne pozabite vzeti košarice s seboj! Jaz imam veliko vrečo in dosti kruha."

"Zakaj vrečo?"

"Kako-zakaj? Za storže vendar! Prinesla bova storže za netivo s seboj. In sploh — za vsak slučaj!"

Kakšen krasen poletni dan! Sončni žarek je padal počez na Tanjušo in v globini okna je bila Tanjuša tako bela, tako svetla, tako prijazna! Kako je sploh lepo živeti. . . časih!

"Danes ste pa zelo gosposki, Vasja."

Gosposkost Vasje Boltanovskega je sestojala predvsem iz precej novih sandal na bosih nogah in iz ruske bluze z usnjatim pasom. Klobuka Vasja ni imel, deloma radi zdravja (potrebno je, da lasje svobodno dihajo!) in pa zato ne, ker je bil njegov klobuk popolnoma umazan in oguljen, novega pa zdaj ni bilo dobiti nikjer, pa tudi denarja ni imel, da bi si ga bil kupil.

V tistih dneh je bil človek gosposki, če je imel snažno perilo in dobro zakrpano obleko, čeprav je bilo oblačilo še tako čudovito. Ker je nedostajalo blaga, gumbov in drugih drobničarj, so si izmislili nekdanji gizdalni obleke iz zastorov, perilo iz prtov, gospe pa so nosile klobuke iz zelenega ali rdečega sukna, katerega so strgale doma z igralnih mizic ali pa s pisalnikov sovjetskih uradov. Saj so poskušali, da bi to dokazali, a se jim ni posrečilo. Če bi imel kdo polikane hlače, ne bi bil to samo nekakšen buržujski predsodek, marveč bi pomeno izjavljeno novega mišljenja.

Po najizbranejšem okusu sta bila on — v sešiti ruski bluzi in sandalah, in ona — v snažni in polikani, dasi stari, beli, prilagajoci se obleki, oba brez klobukov in nogavic; prav gosposki, mladostni parček. Da je imela Tanjuša košarico v roki in je Vasji visela vreča po hrbtu, ni prav nič pokvarilo gosposkega videza. Le kdo je v teh časih odhajal brez vreče zdoma!

Jutranje sonce je bilo prijazno. Mlada in vesela sta bila. Pred seboj sta imela ves dan, ki ga bosta preživela v gozdu. In kaj naj bi bila sreča, če ne to?

Smehljaje so ju spremljale hiše in hišice Sivčevega Vražka. Celó od starosti počrnela profesorjeva hiša se je danes blestela in je pogumno stala v soncu. Tanjuša, ki je bila navadno resna in zaposlena, je danes prav rada in z radostnim smehljajem odgovarjala na vse neumnosti, ki jih je trosil Vasja, kateremu se je ta dan zdelo, da je fantek in šolarček. Noge so hitele kar same od sebe, še zavirati je bilo treba njih urnost. In kaj, le kaj naj bi bila še sreča, če ne to?

Vlak je imel skoraj same vozove četrtega razreda, vozile so se večinoma same mlekarice, ki so se vračale s praznimi vrči. Predmestni promet je sestajal samo iz dveh jutranjih in dveh večernih vlakov. Zato pa ni bilo treba za te vlake nikakih propustnic, kakršne si moral imeti za vlake oddaljenjših prog.

Skoraj uro časa je potreboval vlak, da je prevozil sto vrst. Dolgo in brez vidne potrebe

je stal na treh postajah. Tanjuša in Vasja sta izstopila na postaji Njemčinov Post.

"No, zdaj je pot končana. Kam se bova zdaj obrnila, Tanjuša?"

"Čim prej kam v gozd."

"V bližini je majhen gozd. A pol ure hoda odtod čez njive, se začneja krasen gozd in se razširja tja do reke Moskve. Bi šli?"

Noge so šle same, ne da bi jih bilo treba pri-ganjati. Šla sta mimo selišča vil, ki je bil zdaj napol razrušen in zapuščen. Vile so spadale pod Krajni Sovdep. Ohraniti jih je bilo moči le z mnogim trudom, z različnimi prošnjami, seznami in le na ime organizacij. Poslednjo zimo so veliko hišic podrli in uporabili za kurjavo, dasi je bil gozd prav v bližini.

Stopila sta na polje, kjer je bilo klasje revno in kraj ceste pohojeno. Vendar se je zibal zlat val čez rženo polje, med bilkami so se blestela modra očesa plavic, na nebu je pel nevidni škrjanček. Življenje je bilo trdovratno: samo je živelo in je vzbujalo življenje.

Tanjuša se je sezula in je bosa stopala po cesti med dvema kolotečinama. Časih je zašla kaka zelena travica pod noge, prijetno je hladila peto, poskočila med prste, božajoče spolzela na tla. Vasja si je odpel ovratnik in je pel vso pot z neskladnim glasom in neskončno napak. Odlikoval se je s tem, da ni imel prav nič posluha in prav takega svetlega jutra je bilo treba, da ni glasbeno darovite Tanjuše mučilo njegovu petje. Le kadar je bilo že preveč hudo, si je zatislila ušesa in smeje se vzkliknila:

"Prizanesite mi, Vasja! Vse ptiče boste prepodili."

"Zato bodo pa zvečer na povratku žabe zadovoljne. Moje petje je po njih okusu."

Ko dva otroka sta se zabavala, tekla za stavo, se krasila in venčki plavice, zvečila zrelo rženo zrnje in sladke konice trav. Krog desetih dopoldne, ko je bilo že polje za njima in sta prehodila globoko grapo, sta slednjic stopila na gozdno stezo.

Spčetka ju je obdajal gozd z nizkim mladim, mladimi hrastici, brezami, orehi, — nato ju je objel s hladom starih brez, trepetlik, jelk in smrek. Šla sta po vijugasti, malo izvoženi kolovozni poti, njegove kolotečine so se motovile mimo grmičja in po razcefranih koreninah a med kolotečinami in kraj poti so rastle grenice z nalahno rdečimi in zelenimi klobučki.

Malo ljudi sta srečala in le pešce. Stiri vrste daleč se je raztezal gozd do vasi na strmem bregu reke Moskve. Le malo jagod sta našla tod; morda so jih že obrali ali pa sploh ni bil kraj zanje. A lešniki so že zoreli in mlečna jedra so se že skoraj strdila v zeleni, nazobčani čepici.

Krog poldne sta šla mimo razkropljenih koč in vaških hiš in sta dospela do reke. Vasja se je bil spotoma preskrbel z mlekom in zdaj sta počivala.

Se nikoli se jima ni zdel žilavi, na izkznico dobljeni rženi kruh z morsko soljo tako okusen. Tanjuša se je čudila gospodarskim čednostim laboranta: v košarici ni dobila samo steklenice za mleko, marveč sta bila ondi tudi dva kozarca.

"Vzemite tale kozarec, Tanjuša; iz tega zmeraj samo pijem."

"In drugi?"

"Drugi je pa pravzaprav za britje. Pa sem ga dobro umil. Spoznam ga pa po mehurčku na steklu, glejte, tule!"

ZGLEJNI DETEKTIVI

V Uteni na Litavskem je pre-jelo neko dekletu iz Amerike 500 dolarjev. Pošta, ki ji je imela denar izročiti, pa je zahtevala od dekleta izkaznico istovetnosti. Dekle ji ma odgovorilo, da ima denar v omari. Vlomilca sta nato stopila k vratom, da bi odprla omaro, v tistem trenutku pa so se odprla vrata sama in iz omare je stočil pogumni poštar ter enega razbojnika ustrelil, drugega pa hudo ranil. Ko so vlomilca demaskirali, so presenečeni ugotovili, da sta bila roparja — policijski predstojnik in njegov pomočnik ki sta dekletu izdala izkaznico o istovetnosti, katero je zahtevala pošta pri izplačilu zneska.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA!

POMENKI O TEM IN ONEM

P. Nikodem, O.F.M.:

V ODGOVOR DVEMA ZAKONSKIMA

12.

Spoštovana mož in žena:—

Veliko dobrih reči je, ki so dobre same na sebi, ali pa postanejo dobre šele, če jim človek doda svoj dober namen. To velja zlasti o premnogh človekovih dejanjih.

Na primer. Udarjati po tipkah pisalnega stroja ali pisati s peresom, samo na sebi ni ne dobro ne slabo pred Bogom. Ako pa pišem z namenom da skušam komu napisati dobrih naukov za njegovo življenje, je to gotovo pred Bogom dobro delo.

Namen sam ne more slabih reči narediti, da bi postale dobre, lahko pa naredi dobre tiste, ki same na sebi niso ne dobre ne slabe.

Toda tudi slab namen igra pri indiferentni stvari veliko vlogo. Ako "Prosvetin" člankar udarja po pisalnem stroju in piše, to samo na sebi ni ne dobro ne slabo pred Bogom. Ako pa udarja zato, da poleg tega udarja tudi po božji predstavnici, katoliški Cerkvi, postane iz samo na sebi indiferentnega dela — slabo dejanje.

V luči te resnice se spet vrnimo nazaj k našemu predmetu!

Odkritje tega naravnega zakona, ki se imenuje "ritem rodovitnosti in nerodovitnosti ženske", je samo na sebi stvar, ki ugotavlja neki naravni zakon. V kolikor je naravni zakon, je nekaj dobrega. Prav mogoče pa je, da se bo kdoo posluževal tega naravnega zakona v slabe namene. Takim bo Cerkev še nadalje pridigala in jih svarila in jim prigovarjala, naj nikar ne ravnajo zoper božjo moralno postavu in zoper božjo voljo.

Večkrat smo že — vsaj mimogrede — ugotovili, da je v našem slučaju treba imeti zadostni razlog, dovolj močan vzrok, ako je komu dovoljeno, da se poslužuje tega dognanja v svojem lastnem zakonu.

Mnogim bo šlo še vedno samo za nasičenje sle, za drugega nič. Izpremenili so ali bodo način ravnanja, izločili bodo razna umetna sredstva — namen bo ostal isti. Namen slab — slabo tudi dejanje, čeprav ne več v samem bistvu proti naravi.

Motil bi se, če bi kdo mislil, da sedaj, ko so prej omenjene publikacije izšle v katoliški zalogi, preneha vsaka dolžnost v zakonu do otrok. Namen zakona ostane za vse čase isti — in poglobitni namen je vedno bil in bo: otroci.

Le ako je velika težava pri izpolnjevanju tega namena, smejo ljudje imeti pred očmi le še drugotne namene zakonske ustanove in se vseeno — pravilno seveda — posluževati svoje zakonske pravice.

Kedaj je upravičenost in kedaj ni, to bo večinoma vsakemu posebej povedala njegova lastna vest, ki jo bo vprašal za svet v pričujočnosti samega Boga. Ako bi vest ne dala dovolj jasnega odgovora, bo pač vedel vsak tak, ki na vest kaj da, kje bo iskal nadaljnega pojasnila.

Toda tudi tisti, ki ima vest in jo posluša, ima poleg vesti vedno s seboj tudi svojo slabotno voljo. Ima s seboj svoje slabotno telo. Med vestjo in med slabim nagnenjem bo vedno vladal konflikt. Tako v vseh rečeh, tako tudi glede našega vprašanja. Marsikedo, ki mu bo vest dejala, da nima zadostnega razloga za prakticiranje te — naravne — porodne kontrole, bo imel skušnjave, da bi jo prakticiral na kljub svoji vesti.

Takim je pa treba z vso resnostjo priporočati še neko drugo kontrolo, ki je pri tem in pri vseh rečeh še najbolj važna — ramreč kontrola samega sebe.

Kdor se ne zna obvladati v nobeni reči, kdor ne zna nikoli kontrolirati svojih nagnenj in svojih poželj, bo vedno padal iz greha v greh. Njegovo zakonsko — spolno — življenje ne bo nič bolj razrvano in razkopano kot vse drugo njegovo dejanje in nehanje.

Skušnjavam torej omenjene publikacije v katoliški zalogi še daleč niso zastavile pota. Boju z mesenostjo ostane prej ko slej na stečaj odprta pot. Samo tisti bo v tem zmagal, kdor poleg vseh drugih kontrol pozna—in seveda prakticira — kontrolo samega sebe.

To je pa zopet težka reč. Samo pravo in globoko življenje v tesni zvezi z Bogom jo zmore. Zato sem navajal v teh pismih najnovejšje okrožnice svetega Očeta in ob njih vsebinski pokazal, kako naj današnji človek o raznih vprašanjih "debatira" in jih rešuje.

V krščanstvu je rešitev vseh sodobnih vprašanj, ne samo vprašanja porodne kontrole. To krščanstvo pa mora biti celo krščanstvo, ne samo kaka polovična kopija krščanstva.

Proč z egoizmom, pa naj prihaja v kakršni koli obliki! Proč z željami po neurejenem svetnem uživanju! Proč z lakomnostjo in s kupičenjem svetnega bogastva! Proč z vsem, kar ovira bližnjega v njegovih prirojnih pravicah!

To in tako je dokaz celega krščanstva. Pa še ne zadosti. Pravo krščanstvo se izživlja v molitvi in v dobrih delih. Pravo krščanstvo se zaveda, da je pokora neizogibna. Zato sprejema papeževe okrožnice ne samo s spoštovanjem, temuč tudi z resno voljo, po njih uravnati vsakdanje življenje.

Pravo krščanstvo je mogoče samo tam, kjer ljudje poznajo tisto mogočno kontrolo, ki se imenuje — kontrola samega sebe.

Na koncu konca moram torej zapisati, da pri celi stvari ni nič resnično novega. Zato tudi jaz nisem mogel kaj presenetljivega povedati. Vse, kar sem napisal, so že stare reči.

Se to ni nič novega, da je "Prosveta" prav po starem zarzgetala.

Pa lepo pozdravljena!

IZŠLA JE

1. marca povestna knjiga od škofa Baraga v angleškem jeziku.

"The Apostle of Chippewas"

katero izdaja Baragova Zveza.

Kritiki, katerim je bh predložen rokopis pred tiskom pravijo: "Nisem mogel nehati dokler jo nisem vso prebral. Knjiga je mnogo bolj zanimiva, kakor povest . . ." in "Veliko veselje, mi je povzročilo, da sem prebral povestno življenje škofa Barage, svetniškega misijonarja . . ."

TA KNJIGA

je v prvi vrsti namenjena naši mladini, da bi bolj spoznala in se seznanila z našim velikim Slovencem Barago, ki je igral tako veliko ulogo v zgodovini Amerike. Knjiga vzbuja velično svetniškega življenja misijonarja pionirja Barage, kakor tudi ugled in spoštovanje slovenskega naroda. Ta knjiga bi morala biti v vsaki katoliški hiši, zlasti tam kjer so otroci.

Knjigo je sprejela v razpečevanje in v razprodajo naša knjigarna in bo stala s poštnino vred samo

75 centov

Naši zastopniki in slovenski trgovci ki želijo to knjigo razpečevati naj pišejo po isto na našo knjigarno.

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Praktičen molitvenik

ZA AMERIŠKE SLOVENCE JE MOLITVENIK

'SLAVA MARIJI'

katero je pisal in sestavil Rev. K. Zakrajšek, dolgoletni misijonar med ameriškimi Slovenci.

Molitvenik "SLAVA MARIJI" je pripraven za moške in ženske, zlasti za članice Najsv. Imena in članice Krščanskih žena in mater, ker ima tozadevne skupne obhajilne molitve.

Tiskan z velikim razločnim mastnim tiskom in je pripraven v tem oziru za starejše in mlajše. Lepe pripravne zepne oblike.

VSEBINO IMA SLEDEČO:

Jutranja molitev.
Apostolsvo molitve, K. Srcu Jezusovemu, Posvetitev Materi Božji, Priporočitev svojemu patronu, Angelovo čiščenje.
Večerna molitev.
Prva sv. maša, kratke mašne molitve.
Tretja sv. maša, v korist vernim dušam.
Blagoslov s presv. Reš. Telesom.
Litanije najsv. Imena.
Litanije presv. Srca Jezusovega, Litanije Matere Božje (lavretanske).
Litanije sv. Jožefa.
Litanije vseh svetnikov.
Litanije sv. Terezije.
Sv. križev pot.
Spovedne molitve.
Obhajilne molitve
Druge obhajilne molitve (za bogoljubne duše).
Devetdnevica v čast presv. Srca Jezusovemu.
Molitve in psalmi k Mariji Pomagaj.
Molitve k preč. Devici zoper hude misli.
Molitve k Materi v potrebi in žalosti.
Molitve k sv. Jožefu v sili.
Molitve v čast angela varihu.
Molitve k sv. Cirilu in Metodu.
Molitve k sv. Mohorju in Fertunatu.
Molitve pri volitvi stanju.
Molitve otrok za starše.
Molitve zakonskih in staršev.
Molitve za umirajoče.
Molitve za srečno smrt.
Molitve k sv. Barbari za srečno smrt.
Molitve ko se je duša ločila od telesa.
Molitve za umrle starše.
Molitve za umrle sorodnike in prijatelje.
Molitve za vse umrle.
Pesmi: mašne, obhajilne blagoslovne.
Pesmi cerkvenega leta: adventne, božične, postne, velikonočne binkoštno, telove.
Marijine pesmi.
Razne pesmi.

NOVE ZNIŽANE CENE TEMU MOLITVENIKU SO:

Elegantno vezan v pristno moroško usnje, vatirane platnice z zlato obrezo stane **\$1.25**
Elegantno vezan, pristno moroško usnje, gibčne platnice z zlato obrezo stane **\$1.00**
Vezano v umetno usnje, z zlato obrezo **\$0.75**

To je molitvenik, ki ga slovenski katoličani lahko rabijo ob vseh prilikah in za vse slučaje.

Naroča se od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILLINOIS

TISKARNA

AMERIKANSKI SLOVENEČ

izvršuje vsa tiskarska dela točno in po najzmernejših cenah. Mnogi so se o tem prepričali in so naši stalni odjemalci.

Društva — Trgovci — Posamezniki

dobijo v naši tiskarni vedno solidno in točno postrežbo. Priporočamo, da predno oddate naročilo drugam, da pišete nam po cene. Izvršujemo prestave na angleško in obratno. Za nas ni nobeno naročilo preveliko, nobeno premaio.

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Jacob Gerend Furniture Co.

704-706 West 8th Street, Sheboygan, Wis.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.

Telefon: 377-J — 4090-W.